

Van: [REDACTED] <[REDACTED]>
Verzonden: woensdag 7 mei 2025 17:06
Aan: Griffie Oudewater <griffie@oudewater.nl>
CC: redactie@ijsselbode.nl; [REDACTED]@ad.nl
Onderwerp: Facebook publicatie

Geachte leden van de Gemeenteraad

Zie mijn bijdrage op Facebook en mijn toelichting hierop aan uw Raad.

De heer Gabriëls heeft op Facebook verzocht om kop koffie te drinken in breder verband.

Helaas voorziet het reglement van de Raad hier niet in.

Een brede discussie in de raad daartegen zal ik met belangstelling volgen.

6 mei – Vervolg op Bevrijdingsdag: Is het stadsbestuur van Oudewater nog wel aangehaakt bij haar inwoners?

Gisteren stonden we stil bij de waarde van vrijheid — en spraken we uit dat die vrijheid niet alleen iets is om te herdenken, maar ook om te bewaken. Open bestuur, transparante besluitvorming en ruimte voor inspraak zijn de fundamenten van een gezonde democratie.

Maar op 6 mei rijst de ongemakkelijke vraag: hoe staat het daar eigenlijk mee in Oudewater?

Besluiten over miljoenenprojecten, maar het grotere plaatje ontbreekt

In hoog tempo worden besluiten genomen over de verkoop van het Stadskantoor en De Klepper, over tijdelijke huisvesting van het ambtelijk apparaat, over bibliotheek- en theaterfuncties, horeca, herinrichting/masterplan binnenstad en straks waarschijnlijk ook over woningbouw. Maar nergens is er een integraal, openbaar totaalplan.

Er is slechts sprake van een intentieovereenkomst voor De Klepper, maar het besluit om het gemeentelijk apparaat tijdelijk elders te huisvesten is al genomen. Daarmee is de route richting verkoop feitelijk al ingezet. Deze zogeheten *salamitactiek* – stap voor stap onomkeerbare beslissingen nemen – maakt het onmogelijk voor inwoners om nog volwaardig invloed uit te oefenen.

Hoewel het besluit tot verkoop van het Stadskantoor feitelijk al in gang is gezet, blijkt uit de raadsinformatiebrief van 31 januari 2023 dat er toen nog geen sprake was van een definitieve overeenkomst — slechts van een selectie van één partij op basis van een conceptplan. Een inhoudelijke, financiële onderbouwing van de verkoop ontbreekt tot op heden. Toch wordt nu al opdracht gegeven voor tijdelijke huisvesting van het ambtelijk apparaat, terwijl de daadwerkelijke opbrengsten van verkoop en de maatschappelijke kosten van tijdelijke huisvesting niet openbaar inzichtelijk zijn gemaakt. Over deze financiële onderbouwing loopt bovendien nog een Woo-verzoek.

Dit roept serieuze vragen op: hoe kan de raad instemmen met verregaande besluiten, zonder het volledige financiële plaatje? Waarom worden inwoners en raadsleden niet geïnformeerd over de maatschappelijke afwegingen achter deze keuzes?

Transparantie wordt ingewisseld voor ‘goede bedoelingen’

Burgemeester De Vries liet weten dat alles democratisch en met goede bedoelingen is verlopen. Maar dat is bestuurlijk onbegrijpelijk als je openheid en betrokkenheid serieus neemt. Democratie is geen checklist. Het is een proces van dialoog, waarin inwoners hun stem kunnen laten horen vóórdat de besluitvorming onomkeerbaar is.

Wat betekent vrijheid van meningsuiting en zeggenschap, als de informatie waarop je je mening baseert achter gesloten deuren blijft?

“U had toch kunnen reageren?” – een formeel argument dat de kern mist

Er zal ongetwijfeld worden gesteld dat iedereen kon reageren op de plannen rond het Stads Kantoor, De Klepper en de tijdelijke huisvesting, omdat deze keurig geagendeerd waren en formeel openbaar. Maar dat argument mist de kern van het probleem. Openbaarheid is geen synoniem voor transparantie, en agendering is geen garantie voor betekenisvolle participatie.

Wat er ontbrak — en nog steeds ontbreekt — is het grotere geheel: een samenhangend, openbaar totaalplan waaruit de maatschappelijke, ruimtelijke en financiële impact écht te begrijpen is. De keuzes zijn bovendien niet in één keer aan de samenleving voorgelegd, maar stap voor stap genomen in een volgordelijke logica die pas achteraf een duidelijk spoor oplevert.

Van inwoners en zelfs raadsleden verwachten dat zij vroegtijdig reageren op losse besluiten, zonder dat de consequenties inzichtelijk zijn gemaakt, is niet realistisch. Dat deze zorgen pas “twee voor twaalf” breed worden geuit, is geen teken van laat ontwaken, maar juist van een bestuurscultuur die steeds later duidelijk maakt waar het écht naartoe gaat.

Een masterplan zonder regie is geen plan, maar een decorstuk

In dit alles blijft het zogeheten masterplan binnenstad opvallend afwezig als richtinggevend document. Terwijl het ooit bedoeld was als kompas voor de ontwikkeling van onze historische binnenstad, blijkt het in de praktijk niet aangehaakt op actuele ruimtelijke en maatschappelijke ontwikkelingen. Of het nu gaat om tijdelijke huisvesting, woningbouw, verkeersdruk, parkeren, cultuurvoorzieningen of de toekomst van het stads Kantoor — nergens blijkt uit dat deze ontwikkelingen in samenhang worden afgewogen binnen één integrale visie.

Zonder samenhang, zonder centrale regie, zonder toetsbare koppeling aan het masterplan, verandert de binnenstad stukje bij beetje — zonder dat het doel nog helder is. Inspraak wordt daarmee een ritueel: inwoners mogen reageren op losse elementen, maar zonder zicht op het grotere geheel. En zonder dat duidelijk is hoe hun inbreng daadwerkelijk bijdraagt aan structurele keuzes. Dat ondermijnt niet alleen de kwaliteit van de besluitvorming, maar ook het vertrouwen in het nut van participatie.

Het stadsbestuur lijkt de aansluiting te verliezen

Het gevoel groeit dat bestuurders, ambtenaren en een deel van de raad niet meer synchroon lopen met de stad. Dat de samenleving zich buiten de bestuurskamers bevindt, en dat besluitvorming een technocratisch proces is geworden in plaats van een maatschappelijk gesprek. Kritiek wordt te vaak als lastig ervaren, in plaats van als waardevol.

Als de wijze van onderbouwing en de gang van zaken rondom bestuurlijke processen, zoals die bij dit project zichtbaar zijn, representatief zijn voor de aanpak van andere gemeentelijke projecten, dan is dat reden tot grote bezorgdheid. Een overheid die besluiten neemt zonder transparante motivering, zonder gedegen onderbouwing en zonder het volgen van zorgvuldige procedures, ondermijnt haar eigen geloofwaardigheid en het vertrouwen van inwoners. Dit mag geen incident zijn; het moet een wake-upcall zijn voor de gemeenteraad en het college om het bestuurlijk kompas bij te stellen en te investeren in een transparant, toetsbaar en rechtmatig besluitvormingsproces.

Aanvullende toelichting richting de raad

De brief van 6 mei komt niet uit het niets. Ondanks eerdere inspraakmomenten, brieven en een lopend Woo-verzoek blijkt het nauwelijks mogelijk om daadwerkelijk door te dringen tot het hart van de besluitvorming. Opnieuw — nota bene op 6 mei — vond een besloten overleg plaats tussen college en raad. Juist op een moment dat openbaarheid en bestuurlijke reflectie nodig zijn, blijft het publiek buitengesloten.

Er zal ongetwijfeld gesproken zijn over de Kerkwetering en misschien zelfs over het huishoudboekje van de gemeente. Maar hoe geloofwaardig zijn meerjarenprognoses als de financiële onderbouwingen van grote projecten — zoals tijdelijke huisvesting en verkoop Stads Kantoor — nog altijd ontbreken?

Sterker nog, het lijkt erop dat woningbouwplannen deels worden aangedreven door de noodzaak om andere ambities te financieren. Sturen op grondopbrengst en aantallen in plaats van op lokale

behoefte is riskant bestuur. Met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kost het de gemeenschap straks meer dan het oplevert — financieel én maatschappelijk.

Laat de plannen voor 500 woningen los. Oudewater hoeft niet de regionale tekorten op te vangen, zeker niet als de voorzieningen, infrastructuur en samenhangende visie ontbreken. De stad kan het simpelweg niet aan.

Tijd voor herbezinning – samen met de stad

Niemand vraagt om stilstand. Maar wel om zorgvuldigheid. Om open plannen die met en vóór de stad worden gemaakt. Om het vertrouwen te herstellen door transparantie, niet door procedurele legitimatie.

Daarom deze oproep: maak een pas op de plaats. Presenteer het volledige plaatje — niet alleen financieel of ruimtelijk, maar ook in samenhang met het bredere maatschappelijke belang. Denk aan het woon- en leefklimaat, de gevolgen voor maatschappelijke voorzieningen, de toenemende druk op de binnenstad, en de demografische opbouw van Oudewater.

En bovenal: laat participatie geen schijnvertoning zijn. Laat zien dat wat inwoners inbrengen ook daadwerkelijk telt. Alleen zo wordt de vrijheid die we op 5 mei vierden ook op 6 mei waargemaakt — in eerlijk en open bestuur.

Met vriendelijke groet

